

[Justitsministeren.]

ningens henvendelse på tre punkter er åbnet videre adgang til at træffe bestemmelse om ligbrænding.

Det er således for det første foreslået, at den afdødes nærmeste, nemlig hans ægtefælle, børn over 18 år, forældre, søsken- de over 18 år, børnebørn over 18 år eller bedsteforældre i den nævnte orden skal kunne træffe bestemmelse om ligbrænding, selvom afdøde ikke selv har udtalt ønske om at få sit lig brændt. Efter den gældende lov kan ligbrænding kun foretages, når afdøde inden sin død på en eller anden måde udtrykkelig har tilkendegivet ønske om at få sit lig brændt. Ligbrændingsforeningen har oplyst, at der meget ofte forekommer tilfælde, hvor den afdødes ægtefælle eller slægt nærer et stærkt ønske om at få ligbrænding foretaget, og hvor man efter de foreliggende oplysninger har grund til at antage, at dette stemmer med afdødes ønske, eller at det i hvert fald ikke strider mod hans ønske; men hvor ligbrænding dog til sorg for de efterladte ikke kan gennemføres på grund af lovens regler.

Det er sådanne tilfælde forslaget tager sigte på. De pårørende skal derimod ikke kunne bestemme ligbrænding i tilfælde, hvor afdøde inden sin død har tilkendegivet, at han ikke ønsker sit lig brændt, eller hvor det vides, at ligbrænding ville være i strid med hans religiøse overbevisning, således som det for eksempel er tilfældet hos katolikkerne, og en udtrykkelig bestemmelse herom er optaget i forslaget. For at sikre overholdelsen af denne bestemmelse er det yderligere foreslået, at de pårørende, der træffer bestemmelse om ligbrænding, skal afgive erklæring på tro og love om, at der dem bekendt ikke foreligger en sådan hindring for at bestemme ligbrænding.

En del af landets biskopper og kirke- ministeriet, der har haft lovforslaget fore- lagt til udtalelse, har yttret alvorlige be- tænkeligheder ved reglen om de pårøren- des adgang til at bestemme ligbrænding, idet de har hævdet, at bestemmelsen vil gøre det vanskeligt for en person at sikre sig imod, at hans lig bliver brændt, såle- des at bestemmelsen kan føre til, at lig- brænding bliver foretaget i tilfælde, hvor afdøde var modstander af ligbrænding. Jeg mener dog, at der ved kravet om en erklæring på tro og love er skabt tilstræk- kelig sikkerhed herimod, og jeg kan iøvrigt henvise til, at man i Norge og Sverige har haft en lignende adgang for de efter-

ladte til at bestemme ligbrænding, uden at der har været ulemper forbundet her- med.

Det andet punkt, hvor der er foreslået en udvidet adgang til at bestemme lig- brænding, er med hensyn til lig af død- fundne ukendte personer. Det er nemlig foreslået, at politimestrene — i København politidirektøren — skal kunne træffe be- stemmelse om brænding af sådanne lig. Ifølge erfaringerne vil det ofte være hen- sigtsmæssigt at brænde disse lig, der hyp- pigt er i ret stærk opløsning. Hvis den afdødes identitet senere skulle blive op- klaret, vil man da også let kunne sende urnen med asken til de pårørende.

Og endelig er det for det tredje fore- slået, at en kirkegårdsbestyrelse skal kunne træffe bestemmelse om brænding af lig eller ligrester, der opgraves efter frednings- tidens udløb. Efter den gældende lovgiv- ning skal sådanne ligrester nedgraves sam- let og sømmeligt i samme gravsted eller andetsteds på samme eller på anden kirke- gård. Ligbrændingsforeningen har imid- lertid oplyst, at der ofte opgraves betydelige ligrester, ikke alene knogler, men også mere eller mindre bevarede lig, og at det i sådanne tilfælde kan være praktisk at lade ligresterne brænde.

Kirkeministeriet og flertallet af biskop- perne er gået imod den foreslåede regel, idet de især har henvist til, at ligbrænding efter den vil kunne foretages også i til- fælde, hvor det vides, at afdøde ikke øn- skede sit lig brændt. Justitsministeriet kan dog ikke anerkende denne betænkelighed, idet man finder, at den omhandlede bræn- ding af ligrester et betydeligt åremål efter begravelsen ikke kan sidestilles med den almindelige ligbrænding i forbindelse med bisættelsen. Jeg kan her nævne, at fred- ningstiden for gravsteder for voksne per- soner er mindst 20 år.

Udover disse ændringer er der endvidere foreslået en ny regel om, at den, der drager omsorg for en bisættelse, har pligt til at påse, at ligbrænding finder sted i de til- fælde, hvor den afdøde positivt har ønsket det. En sådan regel savnes i den gældende lov. Og endelig er der foreslået en straffe- bestemmelse for overtrædelse af loven.

Idet jeg iøvrigt skal tillade mig at hen- vise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg sluttelig anbefale lov- forslaget til det høje tings velvillige be- handling.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.